



A GYŐRI EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET IDŐSZAKI LAPJA

MEGJELENIK AZ ÚR 2009. ÉVÉNEK HÚSVÉTJÁN

ÉLETÜNK FÁI...

Csorba János lelkész

„A természet ébredése lassú és lágy, mint a simogató anyai kéz. Nem melegedik fel egyszerre, mert az elpusztítana mindent, hiszen a fák magukban hordják még a téli dermedést, az állatok magukon a téli bundát, melyet ha hirtelen melegedne fel az idő, nem vethetnek le, mint az emberek” – ír a tavaszról megkapó szépséggel Fekete István „Az erdő ébredése” című könyvében. S miközben ezen sorait olvasom a dolgozószooba íróasztala mellett, egyszerre mintha leomlanának a körülöttem lévő vastag, évszázados falak, s az ébredő természet fényessége és friss levegője töltené be körülöttem a teret. Hamisítatlanul tavasz van. Az élet, az újrakezdés, a megújulás időszaka. Lépésről lépésre tűnik el körülöttünk minden, mi pusztta, komor vagy kopár volt, s az élet fokozatosan veszi birtokba ismét jogos jussát.

A tavaszi életre kelés azonban mindig vízváltó, élet és halál mezsgyéjén történik. Emlékszem gyermekkoromból egy fára, még az alföldön, a Duna árterében állt. Azt mondták, Petőfi fája volt, sok vers született alatta. Gyakorta autóztunk el mellette, s én mindig figyeltem, különösen is így, tavasz tájt, hogy a kopár, élettelennek tűnő fa hogyan telik meg életerővel, s öltözteti zöldbe ágait. Így ment ez évről évre, míg nem az egyik tavaszon csupaszon maradtak ágai a körülötte lévő, a remény zöld színének megannyi árnyalatában kibontakozó lombkoronák között. Meghalt a fa, s kopár ágai az élet buja sűrűjéből élettelenül meredtek az ég felé. Mert a tavasz valóban vízváltó, s mindig élet és halál mezsgyéjén érkezik közénk.

A tavaszi éledő vagy éppen elhaló fáink mellett van még egy fa, amelybe ilyenkor, akarva akaratlanul, de ugyancsak belebotlunk, beleüt-közünk. Mindannyiunk fája ez, a kereszt fája. Valamikor élő fa volt, mely kihajtott évről évre reményt jelentve sokaknak, most kopár, komor, véres és durva, szögek lyuggatta. Nehéz meglátni benne az egykori életet, a reményt, mit jelentett.

Az ember inkább kikerülné,

sokan meg is teszik, hisz a kopáran maradó fa reménytelenséget sugall, és taszít élettelenisége. És mégis, minden látszat, minden szögek ütötte lyuk, belőle kihatott, élettelen szilánkok, napszíttá repedések, a látszólagos pusztulás jelei ellenére az élet bölcsője, a remény fája. Mert Krisztus rajta kivívott győzelmével aratott az élet diadalt a halál felett, hogy mindannyian énekelhessük egyik böjti énekünk verseinek utolsó sorát: „Keresztfán én üdvösségem!”

Azonban a tavasz, s benne húsvét is, mint tudjuk, vízváltó, élet és halál mezsgyéjén történik. Talán ezért is írja ezt a mondatát Pál: „Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje.” Mert ma is vannak, akiket ez a „tavaszi” fa, a kereszt taszít, tagadásra készítet, vagy éppen közönyre sarkall. De vannak olyanok is, akik számára az élet fája lett, mert meglátták rajta azt a Krisztust, akiről azt énekeljük egy másik húsvéti énekünk első versében: „Krisztus virágunk, szép termő águnk...”

Hogyan lehet az, hogy egyikünknek a halál, az érdektelenség, a közöny fája a kereszt, míg másikunknak az életet, a reményt jelenti? Hogyan lehet, hogy míg egyikünk pusztulást és bolondságot, addig másikunk életet és üdvösséget lát benne? Isten szuverenitása ez, mert ő akkor és ott szólít meg bennünket, ahol és amikor akar. Nem a látásunkon és nem a képzelőerőnkön múlik tehát, hogy meg-

látjuk-e ebben a durván ácsolt két gerendában az élet fáját vagy sem, hanem a Mindenható kegyelmén. Ezért kérjük azt tőle ezen a nagyhéten, hogy fejtse meg előttünk a kereszt titkát, hogy engedje meglátni újra és újra azt, hogy a száraznak tűnő fa kihajt, és az ünnep már nem élet és halál mezsgyéjén, hanem egyértelműen az élet erejével érkezik közénk. Így szülessen meg a remény mindannyiunk számára húsvét hajnalán!



Sokszínűség és mosoly – Bemutatjuk Jánosa Attiláné, Klárit

Dr. Ajtony Zsoltné



A győri evangélikus Egyházi intézmények vezetőivel készült beszélgetések sorában most Jánosa Attiláné, Klárit mutatjuk be, aki - amellett, hogy a gyülekezeti könyvtár és a levéltár vezetője, tanít az iskolában mint fejlesztő pedagógus, megszervezte és irányítja az alsósok kórusát, lelkesfeleségként férjének

segítője, családayaként négy gyermeket nevel.

Négygyermekes, hitben élő és egyházhoz kötődő pedagóguscsaládban születtem és nőttem fel Tolna megyében. Nagyszüleim és szüleim életét a család és a hitük mellett az iskola, a gyerekek nevelése, tanítása határozta meg, ezen belül különösen édesapám kötődik erősen a zenéhez, énekhez, kórusvezetéshez. Nem meglepő ezek után, hogy magam is ezt az utat kezdtem járni. Érettségi után a Pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Tanárképző Karán folytattam a tanulást. A kóruséneklés terén meghatározó hatással volt rám Tillai Aurél tanár úr karvezető és tanári munkája. Felsőfokú tanulmányaim idején nagyszerű évfolyamtársaim voltak, köztük dr. Kamp Salamon, aki azóta már a Lutherania énekkar karnagya, vagy Vörös Huba, aki a Baranya megyei levéltár igazgatója, de hosszasan sorolhatnám, hogy kik voltak mind emberileg, mind szakmailag igen nagy hatással rám. A zene, az éneklés és a mi évfolyamunk a szocializmus időszakában sem volt elválasztható a templomtól, a keresztyén hitől, Isten tiszteletétől. Később az ének-népművelő diplomám mellé gyógypedagógusi (fejlesztőpedagógus) oklevelet is szereztem, ezen kívül még kiegészítő szakosító tanfolyamokat is elvégeztem.

A gyülekezetben két – egymástól teljesen különböző – munkát is végez.

Az iskolában fejlesztőpedagógusként, a gyülekezetben pedig mint a gyülekezeti könyv- és levéltár vezetőjeként dolgozom, sajnos csak félállásban, pedig mindkét terület egész embert kívánó és csak szívvel-lélekkel végezhető, gyönyörű és óriási munka.

A könyv- és levéltár vezetését 2005 tavaszán vettem át dr. Sztanó Gyulánétól. A 2008-as év nagy fordulópontra volt az intézmény történetében, mert anyagi gondok miatt konkrétan felmerült, hogy a működésünk megszűnik, mivel a gyűjtemény gondozása túl nagy teherterelt jelent gyülekezetünk költségvetésében. Férjemmel együtt segítségért fordultunk Iltz és János püspök úrhoz, Kiss Miklós esperes

úrhoz és az Országos Egyház szakembereihez. A problémát értő, értékeinket ismerő és tisztelő, a megoldást nyitott szívvel kereső segítőkre találtunk. Rajtuk kívül az azóta elhunyt Tekus Ottó is segítségünkre sietett. Dr. Hubert Gabriella, a Gyűjteményi Tanács vezetője, Czente Miklós, az Evangélikus Országos Levéltár igazgatója, valamint dr. Harmati Béla, az Evangélikus Országos Múzeum igazgatója is megvizsgálták a Könyv- és levéltár helyzetét. Az Egyházi Könyvtárak Szakfelügyeletének két szakértője felmérte működésünket, és javasolták, hogy nyilvános könyvtári státus igényeljünk. Dr. Hubert Gabriella tudományos munkatárs hivatalos beszámolójában javasolta, hogy a könyvtárnak teljes állású vezetője legyen az én személyemben.

Milyen eredményeket hozott ez az országos szintű megmozdulás?

Egyházunk Gyűjteményi Tanácsa, látva értékeink fontosságát, a legszükségesebb kiadások fedezéséhez elegendő összeget utalt át, hogy mentse a könyv- és levéltárat. Az összeg folyósítását a további évekre is megígérték. Az Országos Egyháztól az elmúlt évben ajándékba számítógépet kaptunk, de sajnos internetkapcsolatra anyagi okok miatt továbbra sincs lehetőség, pedig a könyvtár anyagának korszerű feldolgozása (könyvtárprogram) és a külső kapcsolattartás igényelné ezt az alapvető hátteret. A nagyközönség előtt is megnyitottuk kapuinkat, tavaly már az Öt Templom Fesztivál keretében nyilvánosan is megtekinthették az érdeklődők eme győri evangélikus értékeket.

Ekkora felelősség és sok munka mellett ott a családja is, ahol – gondolom – szintén egész emberként kell helytállnia...

Ahogy négygyermekes családban éltem gyerekként, úgy felnőttként négygyermekes családban vagyok édesanya. Gyermekeinkre úgy tekintünk férjemmel, mint Isten áldására, életünk nagy örömei ők. Jó látni, hogy ahogy nőnek, a rájuk fordított idő, figyelem, energia valamilyen módon meghozza a termését. Eszter lányunk bölcsészhallgató az ELTÉ-n, Ágnes úgy döntött, hogy zenei pályára lép, klasszikus gitárt tanul, Enikő és Attila pedig evangélikus iskolánk tanulói. A mi családbunkban mindig nagy élet van, immár kamasz gyerekeink gondoskodnak róla, hogy így legyen.

Az első szolgálati helyünk Répcelak volt, ahol nagy szeretettel vett körül minket a gyülekezet, nagyon sokat kaptunk indulásunk 4 évében, Győrben 13 éve élünk. A váltás nem volt könnyű, de az itteni gyülekezet szeretete minden kezdeti nehézségen átsegített minket. A várost is nagyon szeretjük, sok kedves barátunk, ismerősünk, sok-sok örömteli emlék köt minket ide. Ajándék, hogy itt élhetünk és szolgálhatunk.

Rendelkezés a befizetett adó 1%-áról

Az Evangélikus Szeretetház 1995-ben hozta létre a **Pálmai Lajos Evangélikus Egyházi Alapítványt**.

Az alapítvány célja, hogy a győri és börcsi szeretetház működéséhez hozzájáruljon. Mivel az állami támogatás összege évek óta folyamatosan csökken, az alapítványi bevételekből kell a hiányt pótolni.

Köszönjük testvéreink eddigi adományait, és kérjük továbbra is áldozatkész segítségüket.

A kedvezményezett adószáma: **18530399-1-08**
A kedvezményezett neve: **“PÁLMAI LAJOS”
EVANGÉLIKUS EGYHÁZI ALAPÍTVÁNY**

Egyházközségi hírek

Ami gyülekezetünkben 2008 karácsonya óta történt...

- ▶ **Január 12-én** emlékeztünk a doni áttörés hős áldozataira az Öregtemplomban.
- ▶ **Január 25-én** konfirmandus-, ifjúsági istentiszteletet tartottunk az Öregtemplomban.
- ▶ **Január 22-én** Iskolánk nyílt napot tartott az I. osztályosok részére.
- ▶ **Február 24-én** konfirmandus-, ifjúsági istentiszteletet tartottunk Győrújfalun.
- ▶ **Március 1-jétől** csütörtökönként böjti sorozatot tartottunk a nádorvárosi templomban.
- ▶ **Március 2-án** először találkoztak gyülekeztünk azon

tagjai, akik részt vesznek a nyári erdélyi kirándulásunkon.

- ▶ **Március 14-én** délután megnézhattuk iskolánk bábcapatának díjnyertes előadását a nádorvárosi templomban.
- ▶ **Március 15-én** részt vettünk a városi koszorúzási ünnepségen.
- ▶ **Március 21-én** egyházmegyei csendesnapon vehettünk részt Mosonmagyaróváron.
- ▶ **Március 26. és 29.** között böjti sorozatunkhoz kapcsolódva evangelizációt tartottunk a nádorvárosi templomban.
- ▶ **Március 30-án** a Péterfy-nap keretében Kiss Miklós esperes beiktatta hivatalába Csorbáné Farkas Zsófia Anna iskolalelkészt.

Kedves testvérek!

a gyülekezet vezetője

Gyülekezetünk nagyon nagy örökséget kapott őseinktől. Elsősorban szellemi örökséget. A Jézus Krisztusba vetett hitet, a lutheránus hitvallást, az idősekről való gondoskodás felelősségét, a tanítás szükségességét, a jövőbe vetett reménységet. Az igehirdetés és igehallgatás szolgálatát. Büszkéek lehetünk rá, hogy az előttünk járó nemzedékek úgy élték meg hitüket, hogy közben nem csak magukra gondoltak. Nemcsak az lebegett a szemük előtt, hogy ők hogyan boldogulnak, hanem a templom mellé nagyon nagy áldozattal szeretetházat, óvodát, iskolát építettek. A gyülekezet nem önmagáért van, felelőssége túlnő keretein, de anyagilag csak magára, azaz tagjaira van bízva. Intézményeink az állami normatívából gazdálkodnak, a gyülekezet mint fenntartó az épületeket biztosítja. A gyülekezet életét viszont kizárólag a gyülekezeti tagok önkéntes adományaiból szervezzük. Ebből kell kigazdálkodni a fizetéseket, a közüzemi díjakat, a templomok fűtését, világítását, a felújításokat, ebből kell fedezni alkalmaink költségeit is.

Hitünk szerint mi szolgálatra és nem szolgáltatásra letünk elhívva. Ez azt jelenti, hogy az igehirdetés, a kazuális (temetés, esketés, keresztelés) és a szeretetszolgálat al-

kalmait a gyülekezet tagjainak továbbra sem kerülnek pénzbe. A gyülekezet tagjai az egyházi törvények szerint azok, akik amellek, hogy rendszeresen részt vesznek alkalmainkon, szívükön viselik a közösség terheit, anyagilag hozzájárulnak a gyülekezet költségeihez, azaz évente egyházfenntartói járulékot fizetnek, valamint lehetőségeikhez mérten adományokkal és perselypénzzel támogatják a közösség szolgálatát. Gyülekezeti tagjaink áldozatkészségével viszont nem szeretnénk visszaélni. Ezért gyülekezetünk presbitériuma az egyházfenntartói járulék összegét önálló keresettel rendelkezők esetében a minimálbér 1%-hoz közelítő összegben, ebben az évben havi 500 Ft-ban (évi 6000 Ft) határozta meg, míg nyugdíjas testvéreinknél ennek fele az egyházfenntartás összege (évi 3000 Ft). Presbitériumunk mindemellett azt a határozatot hozta, hogy mindenkitől, aki a gyülekezet szolgálatát igénybe veszi, és eddig nem vállalt részt a közösség anyagi fenntartásában, az egyházfenntartói járulék rendezését kérjük 5 évre visszamenően.

Befizetéseivel kapcsolatos észrevételeit kérjük jelezze a lelkészi hivatalban. Öregtemplom: 524-532 Nádorváros: 439-381

Ezúton szeretnénk Önnek megköszönni, hogy anyagiakban is támogatta gyülekezetünket.

Insula Lutherana

Az Insula Lutherana egyházi varroda egyházi textiliák készítésén túl kosztümök, blúzok, szoknyák, női alkalmi ruhák szabását, varrását is vállalja. Alakítások, javítások nők és férfiak részére egyaránt.

Telefon: 06-20-8244-619.
Címünk: 9025 Győr, Petőfi tér 1.



A „Torkos András díj”

Dr. Ajtony Zsoltné kuratóriumi tag

Taival a „Torkos András” Egyházi Evangélikus Művelődési Alapítvány kuratóriuma létrehozta az alapítványról elnevezett díjat, mellyel az iskola és az óvoda pedagógusainak jutalmazását tűzte ki céljául.

A szempontok, ami alapján a pedagógusokat jelölni lehet a díjra, hosszas megfontolás és a különböző szempontok gondos egyeztetése után születtek meg. Fontos, hogy mind az iskola szakmai szempontjai, mind a fenntartó evangélikus gyülekezet elvárásai, valamint a szülők és nem utolsósorban a gyerekek véleménye érvényesüljön. De a legfontosabb, hogy a díjazott személyében keresztényen elkötelezettségű, kiváló pedagógust állítsanak példaként mind a kollégák, mind a gyermekek és szüleik elé, aki képviseli, hogy mit is jelent Győrben a „Torkos András díj” jutalmazottjának lenni. Fontos momentum, hogy a díj kiírásában szerepelt az is, hogy az ökumené jegyében nem csak az evangélikus felekezethez tartozó pedagógusok lehetnek a díjazottak.

E szigorú szempontok alapján tehettek javaslatot a kollégák, vezetők, presbiterek. A várakozásokon felül mozdult meg az egész tanári közösség, és az általuk kiválónak, jutalmazásra méltónak gondolt kollégákat hosszasan és alaposan, néhol meghatóan mutatták be a kuratórium tagjainak, akiknek bizony nem volt könnyű dolguk a döntésnél. A sokféle szempont alapján is számos pedagógus kolléga felelt meg a kiírásnak, ami egyrészt öröm, másrészt pedig fájdalmas is, mivel dönteni kellett mégis.

A kiírás évében ezért kivételt tett a kuratórium, és nem egy, hanem két kollégát jutalmazott. Egyiküket, Ács Györgynét, az óvoda vezetőjét egy korábbi lapszámunkban már bemutattuk olvasóinknak. A másik díjazott Módosné Hatvani Zsófia tanárnő lett, akit majd későbbi időpontban szeretnénk megszólaltatni. Az emlékplakett mellé, melyet a tanévzáró ünnepség keretében vehetett át a két díjazott, nettó százezer forint jutalom is társult.

Minden év áprilisának végéig lehet javaslatot tenni a díjazott személyére, ezért aki úgy gondolja (akár szülő, akár gyülekezeti tag), hogy valakit javasolni szeretne, fordulhat lelkészéhez, a presbitériumhoz vagy az óvoda és az iskola vezetőihez.

Rendelkezés a befizetett adó 1%-áról

Hangsúlyozottan és szeretettel is ajánljuk a kedves szülők, támogatók és gyülekezeti tagok figyelmébe a **Torkos András Evangélikus Alapítványt**.

A csökkenő támogatás és a növekvő intézményi fenntartási költségek egyre nagyobb terhet jelentenek számunkra. Minden tőlünk telhető eszközzel arra törekszünk, hogy diákjainkat igényes környezetben, gazdag kínálattal ne csak

oktathassuk, hanem nevelhessük is.

Köszönjük azon sokaknak, akik céljainkat eddig is támogatják, hiszen az önök segítségével nélkül egy lennénk csupán a sok iskola közül.

Célunk megvalósulásához továbbra is kérjük szerető támogatásukat.

A kedvezményezett adószáma: **19112099-1-08**

A kedvezményezett neve: **„TORKOS ANDRÁS”
EVANGÉLIKUS MŰVELŐDÉSI ALAPÍTVÁNY**

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit húsvétvasárnap (április 12.) hajnali istentiszteletünkre, aki nem ijed meg a koránkeléstől. Ezen a hajnalon is, mint már évek óta, együtt szeretnénk átélni azt az örömet, amit annak idején őskeresztyén testvéreink is megtapasztalhattak. Felejthetetlen élmény együtt énekelve, imádkozva megpillantani a templomablakon besűrűdő, a feltámadás örömhírét hirdető első húsvéti napsugarakat.

Húsvéti hajnali istentiszteletünk 5:30-kor kezdődik az Öregtemplomban.

Az istentisztelet után közös reggelire várunk mindenkit iskolánk ebédlőjébe. Ehhez kapcsolódóan kérjük testvéreinket, hogy az őskeresztyén hagyományoknak megfelelően hozzanak magukkal egy-egy főre való reggelit. A hozott ennivalót az istentisztelet után közösen helyezzzük el a megterített asztalokon, kifejezve ezzel egymással való közösségünket.

Ünnepeljük együtt húsvét ünnepét!

Rendelkezés a befizetett adó 1%-áról

Támogassa adójából az evangélikus egyházat!



Egyházkerületi nap Ajkán

Dr. Ajtony Zsoltné

Idén február 28-án került megrendezésre az immár hagyományos egyházkerületi nap. Ezúttal az ajkai egyházközség látta vendégül a több mint száz érdeklődő testvért. 1997. február 22-én született meg az a döntés, mely alapján újjáalakulhatott egyházkerületünk, erre emlékezünk minden év februárjában.

Ittész János püspök 1Kor 13 alapján tartott áhítata előtt jelentette be az egyház vezetőségének döntését, miszerint a tatárszentgyörgyi gyilkosság áldozatainak temetésének időpontjában istentiszteletet és megemlékezést tartanak a budapesti Deáktéri templomban.

Szabó György egyházkerületi felügyelő rövid beszédét követően Isó Dorottya veszprémi lelkész nő mutatta be részletesen dr. Jánossy Lajos az eredetileg 1944-ben megjelent „Az egyházi év útmutatása” című könyvét (a mű segédanyag volt szolgálattevőknek), melyet 2008-ban mindnyájunk örömeire újra kiadtak.

Minden évben kiírásra kerül egy teológiai pályázat is, melynek ünnepélyes díjátadására az egyházkerületi napon kerül sor. Idén a „Was Christum Treibt – Luther bibliaértel-

mezése” címmel kellett elkészíteni a pályázóknak dolgozataikat. A jelíges pályaművek közül végül dr. Ittész Gábor, néhai győri lelkészünk fiának alapos és magas színvonalú dolgozata bizonyult a legjobbnak, mely munkát a készítője az ajkai templomban be is mutatott röviden.

A nap folyamán lélekvidámító dallamok is felcsendültek az ajkai ifjúság előadásában, és a nap sikeréhez az ajkai testvérek vendégváró meleg szeretete és a finom ebéd is hozzájárult.



Luther és a Biblia – Rajzverseny gyermekeknek

Dr. Ajtony Zsoltné

Tavaly a Luther olvasókör, mely Isó Dorottya veszprémi lelkész nő és Pongráczné Gál Elvira győrsági tanár nő vezetésével működik Győrött, rajzpályázatot írt ki „Luther és a Biblia” címmel. A felhívás először csak az egyházkerület lapjában, a Dunántúli Harangszóban jelent meg, később az interneten is olvasható volt. A címben is meghatározott témán belül hangsúlyozni kellett Luther igehirdetői és bibliafordító munkásságát.



A szervezők kis aggodalommal figyelték, hogy az eredetileg kiírt határidő leteltekor csak csekély számú pályamű érkezett be, de aztán, a módosított bekezdési határidő, január 15. után a reményeket messze felülmúlva 112 gyermektől 83 pályamunka érkezett be. Külön siker, hogy nem-

csak Győrből és a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerületből érkeztek be rajzok, hanem Hódmezővásárhelyről, Kiskőrösről és Berettyóújfaluból is, és az ökumené jegyében még katolikus iskolából is volt jelentkező. A rajzok művészi szempontból való bírálatára a Nyugat-magyarországi Egyetem Tanítóképző Karának két szakemberét, Kovács Kálmán és Borbély Károly főiskolai docenseket kérték fel, míg a teológiai szempontok alapján Isó Dorottya és Tubán József lelkészek vizsgálták a pályaműveket. Három

kategóriában adtak ki végül díjakat, az egyéni pályázók 6–10 éves korosztályában Tóth Veronika (...), a 11–14 évesek között Balogh Zoltán győrsági pályázó lett az első, míg a csoportok versenyében megosztva a Szilvási Eszter – Sebő Katalin győri páros és a budakeszi Czenthe család gyermekei lettek az elsők. A zsűri különdíját a győrsági Kovács Ágnes kapta.

A díjátadó ünnepségen – mely a Püspöki Hivatal tanácstermében került megrendezésre – a versenyzők és szüleik nagy számban képviseltették magukat. A díjakat Isó Dorottya és Ittész János elnök-püspök adta át a gyermekeknek, de felszólalt az alkalmon Szabó György egyházkerületi felügyelő is.

A szervezők további versenykiírásokat terveznek, ezzel készülve a közelgő Luther évre. Szeretnének addigra annyi anyagot összegyűjteni, amiből egy kötetet is kiadhatnának. A mostani verseny képeit pedig felajánlják olyan érdeklődő evangélikus intézményeknek, melyek szívesen díszítenék falait a remek munkákkal.



Ifjúsági oldalak

Hat éve már annak...

Tolnai Zita óvodapedagógus

Hat éve már annak, hogy ez elkezdődött,
S a mesetalálkozó így megszerveződött.
A Péterfyben pattant ki az ötlet,
S ők összehozták a mesét kedvelőket.
Szerencsére óvónőből hiányuk nem esett,
Ezután az Apor és Prohászka velük egyezkedett.
A mesetalálkozó közös alkalmára
Így két évente került sor egy-egy óvodába'.
Köszönet így nekik ezúton is jár,
Hogy hagyományt teremtve időről időre együtt lehetünk már.
Elsőnek vettem részt ebben az évben,
S a népmesék kedvelői közt én is helyet kértem.
Az idei találkozóra sok vendég érkezett,
Várpalota, Marcaltó, Sopron és a győriek:
Tündérkert és Lehel ovi,
Apor és Prohászka,
No meg az evangélikusok kicsiny óvodája.
Nagy-nagy örömünkre nem csak hölgyek voltak,
Körünkben köszönthettük Bögi Lóránd urat.
Személye fiainkat rögtön fel is dobta,
Hisz óvóbácsit nem láttak még soha.
Hallgathattunk itt minden jót,
mi értő füleinknek kedves volt:
Kutya- macska barátsága és a róka falánksága,

Félelmetes Farkastanya, a kis ködmön nagy bánata.
Sorolásom folytathatnám szép meséket mind elmondván,
De itt inkább abbahagyom, mert malacokról kell szólnom.
Ebéd után teli hassal felszabadult a nézősereg,
A délutáni mosolygásnak ideje elkövetkezett.
Az óvodánk helyet adott egy kis vigasságnak:
A három kismalac és a farkas előadásának.
Beöltöztünk mi, óvónénik a jelmezünkbe,
Hogy egy kis pluszt vigyünk a rendezvényünkbe.
A móka és kacagás után szakmáztunk egy kicsit,
Zilahyné Katival beszéltek át a délelőtti eseményeit.
A nap méltó befejezéseként Berecz András következett,
Felnőtteknek szóló meséivel kápráztatott el bennünket.
Ezen alkalommal sok mindent átéltünk,
Egymás segítségével tapasztalatot cseréltünk.
Vitaminként hatott ránk a mese,
Hogy lelkünket kicsit feltölthesse.
A bátor óvónénik ezután útra indulhattak,
de azért dicséretet mindannyian kaptak:
Egyszer volt, hol nem volt, mesésép mese volt!



Egy kitüntetés margójára

Hallgatóné Hajnal Judit iskolaigazgató

A Magyar Kultúra Napja, január 22-e nem tartozik a hivatalos, piros betűs ünnepek közé, de már hosszú évek óta hívja fel a figyelmet azokra a tárgyi és szellemi értékekre, amelyeket az évszázadok alatt sikerült megőrizni, s melyeket továbbvinni minden magyar felnőtt szent kötelessége.

Ez a nap, január 22-e ettől az esztendőől óvodánk, iskolánk életében még nagyobb jelentőséggel bír. Ugyanis a Genius Apáczai-diploma Díj arany fokozatát vehette át a magyar kultúra ünnepén, Budapesten dr. Ceglédiné Nagy Erzsébet, a győri Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ igazgatóhelyettese „szeretetteljes nevelői, eredményes oktatói munkájáért”. Rövid tudósításban értesülhetett a közvélemény arról, hogy tanártársunk, a tanítók Kossuth-díjaként emlegetett kitüntetés – az Apáczai Csere János portréját megörökítő plakett mellé kapott oklevél tanúsága szerint – elsősorban több évtizedes példaértékű pedagógiai szolgálatával, újító kezdeményezéseivel vívta ki magának.

Örömünket fokozza az a tény, hogy a rendszerváltás óta ő az első tanító a magyarországi evangélikus iskolarendszerben, akit szűkebb környezete, valamint a díjat adományozó kuratórium méltónak tartott erre az elismerésre.

A szándék, hogy tantestületünk elkészítse ezt a pályázatot, már régóta megfogalmazódott bennünk. A feladat azonban sok odafigyelést, nagy összefogást, pontos szervezőmunkát igényelt mindenkitől. A pályázat készítését ugyanis a jelölt előtt a kiírás szerint titokban kellett tartanunk. Komoly kihívást jelentett mindez, hiszen 50 oldalas, fényképekkel illusztrált anyagot, valamint egy 5 perces filmet kellett elkészítenünk a megadott határidőre. Csak a munka közben döbrentünk rá igazán, mekkora gazdag az a forrás, amivel dolgoznunk kellett. Pedagógusok, kisgyermek, volt tanítványok, szülők, dolgozók vallottak szeretettel személyéről, szolgálatáról.

A pályázat kiírása szerint a jelöltről kilenc témakört kellett részletesen kidolgoznunk. Örömmel fogtunk össze, hiszen a munka közben úgy éreztük, ez a pályázat éppen a mi jelöltünkről szól, aki nevelési elveivel, gyakorlatával Móra Ferenc gyönyörű mondatát követi: „A szeretet az élet.” Tanítványai szeretik szüleiket, testvéreiket, tisztelik, megbecsülik nevelőiket, tevékenyen részt vesznek az állatok és növények védelmében. A gyermekeket megóvják az értéktelen, fel-

színes, tartalmatlan dolgoktól, helyette felebaráti szeretetet, toleranciát, a náluknál gyengébbek segítségét, támogatását mélyíti el elveivel. Cselekvően részt vesz édes anyanyelvünk ápolásában. Tanítványait nemzeti identitásuk megtartására, nemzettudatunk megőrzésére neveli. Oktatási, nevelési gyakorlatában a gyermekek érdekeit tartja elsődlegesnek, szaktárgyait a legcélravezetőbb módszerekkel tanítja. Többek között ezeket a gondolatokat fejtettük ki személyére vonatkozóan a pályázat megírása során.

Biztatunk mindenkit, olvassa el ezt a munkát, hiszen benne nem csupán iskolánk igazgatóhelyetteséről, hanem közösségünk életéről, értékvallásáról, gyermek–szülő–pedagógus kapcsolatrendszeréről is olvashat.

A díjkiosztó ünnepségen, ahol nem csupán az arany fokozat átadására került sor, kollégánkat további megtiszteltetés is érte. A kitüntetettek nevében mondhatott beszédet a nagy nyilvánosság előtt. Többek között ezt mondta:



„A mi életünk nem az ünneplésről, a kitüntetésről, hanem az állhatatos, mindennapi szolgálatról szól. Az oktatásról, a nevelésről, amely nem ér véget az utolsó óra után, a kicsengéssel. Legtöbbször otthon is – olykor késő estig – folytatódik a felkészüléssel, a dolgozatjavítással”, majd – mintegy életét, munkáját vezérlő iránytűként – Ratkó József költő egyik versét idézte: „Úgy élni, mint a fák, igen. / Munkában szüntelen. / Termést nevelni, bármilyen kicsit, / óvni, míg megízeseedik.”

Őszintén bízunk abban, hogy a tantestületünk, a gyermekek, a szülők határtalan öröme, szeretete erőforrásként szolgál kollégánk, dr. Ceglédiné Nagy Erzsébet további tanári szolgálatára. Isten áldását kérve mindnyájan azonosulunk a Kis herceg írójának, Antoine de Saint-Exupérynek intelmeivel:

„... Így van ez a csapat esetében, ha az valóban csapat. Az egyik tagját kitüntették, s ettől a többi is gazdagabbnak érzi magát szívében. Aki pedig a díjat kapta, büszke az egész csapat nevében, kipirult arcjal jelenik meg társai előtt, hóna alatt a díjjal; de ha a csapat nem valódi, hanem csupán tagjainak az özszege, a díj egyedül annak fog valamit jelenteni, aki kapta. És lenézi a többit, mert azok nem kaptak. Akik aztán irigyednek rá, és gyűlölik a kitüntetettet. Mert mindenki kissemmizettnek érzi magát. Így ugyanazok a jutalmak felmagasztalják az előbbieket, és lealjasítják az utóbbiakat.”

„Lámpás, mely eligazít” – Biblia-kiállítás a győri börtönben

Jánosa Attiláné

2008. november 11-én a győri evangélikus gyülekezet, a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerülettel, a református és katolikus testvérekkel, valamint a Győri Büntetés-végrehajtási Intézettel karöltve Biblia kiállítást rendezett a megyei börtönben.

„E Szent Könyv olyan a mi kezünkben, mint a lámpás, mely eligazít bennünket az élet sötét útjain. Erős támaszték ez, melyre bizton támaszkodhatunk. Tudomány a tudatlanságban, melyben születtünk. Erő az erőtlenségben, melynek közepette leéljük napjainkat. Orvosság a betegségben, vigasztalás a szenvedésben. Reménység a haldoklásban, élet a halálban.” Ezt az idézetet választották a szervezők a kiállítás vezérfonalául, amely egy református Biblia possessor* bejegyzése. Hajdani birtokosa e pár sort fontos útravalóul szánta gyermekeinek, azok utódainak és immár nekünk is.

A kiállított Bibliák három téma köré voltak csoportosítva: bibliafordítók, különböző nyelvű Bibliák, és különleges Bibliák.



A rácsos ajtón belépő azonnal felfigyelhetett három nagyméretű Szentíráásra. Nemcsak nagyságukkal, hanem képi megjelenésükkel, gyönyörű metszeteikkel is hívogattak e könyvek. Közülük két, 1708-ból való német nyelvű Bibliával állítottunk emléket reformátorunknak és bibliafordítóknak, Luther Mártonnak. Gustave Doré rézkarcaival díszített képes Bibliával és az 1590-ben megjelent vizsolyi Biblia faksimile kiadású könyvével emlékeztünk a magyar bibliafordítóra, Károli Gáspárra. A katolikus bibliafordítók közül Káldy György bibliafordítását láthattuk 1836-ból. Két győri vonatkozású fordítás is jelen volt: Szeniczai Bárány György egykori győri evangélikus lelkész (1711) görögből fordított Újszövetsége és az 1586-ban győri evangélikus diákként tanuló Szenczi Molnár Albert (1574–1633) zsoltafordító francia nyelvre, verses formában fordított Dávid-zsoltárai. E Bibliát a régi kottakép még különlegesebbé teszi.

A „Különböző nyelvű Bibliák” címszó alá két tárlóban húsz könyvet tudtunk kiállítani. Az elsöben a régi nyelven

írott Bibliákat tekinthették meg az érdeklődők. A görög, latin és a jobbról balra olvasandó héber nyelvű Bibliák mellett egy ónémet nyelven írott, képekkel díszített Szentírás is látható volt. De egy-egy angol, olasz, német, szlovák, cirill betűs ukrán és egy cigány (lovári nyelvű) nyelvű Bibliára is rácsodálkozhattunk. A finn és a magyar evangélikus egyház között fennálló kapcsolat egyik emléke Túróczy Zoltán evangélikus püspök finn nyelvű Bibliája 1953-ból. Különlegességnek számított nemcsak méretében, hanem megjelenési formájában is a két ószövetségi könyvnek, Dániel és Zakariás próféta könyvének a vakok számára, Braille-írással készült változata. Ma már történelmi jelentőségű az 1982-ben kiadott közös, német nyelvű Biblia, amelyet Ausztria, a Német Szövetségi Köztársaság (NSZK), a Német Demokratikus Köztársaság (NDK) és Svájc együtt adott ki.

Egyik legérdekesebb könyvünk Körmeny Lajos ácsi református lelkésznek a világháború harcmezeit és foglyátáborait is megjárt „hadifogoly-Bibliája”. A lelkész katonaként és hadifogolyként is jelen volt a II. világháború táboraiiban, menettfelszerelésének része volt a Bibliát védő övtáskája. A doni harctértől a kaukázusi foglyátáborig vándorolt vele az „életmentő táská” 1943-tól 1948-ig. Katonák, sebesültek, hadifoglyok hallgatták tőle Isten igéjét, amely *”Erő az erőtlenségben, orvosság a betegségben, vigasztalás a szenvedésben, reménység a haldoklásban, élet a halálban.”*

A kiállítás keretét a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület azon tablósa adta, mely a „Biblia éve” alkalmából vándorkiállításként járta az egyházkerület gyülekezeteit.

Köszönet illeti mindazokat, akik ötletekkel és tettekkel segítették a tárlat létrejöttét: Kuthi Józsefet, a győri református egyházközség gondnokát, Kiss Tamást, a katolikus Győri Egyházmegyei Kincstár és Könyvtár igazgatóját, Mihály Attilát, a BV-Intézet igazgatóját, Jánosa Attilát, a győri evangélikus egyházközség lelkészét, és Ittész Jánost, az evangélikus egyház elnök püspökét, aki vállalta a megnyitón az igehirdetés szolgálatát, és jelenlétével is emelte a rendezvény jelentőségét.



* possessor (lat.) birtokos, tulajdonos

Babajátszóház Nádorvárosban

Dr. Ajtony Zsoltné

2009 januárjában elindult a babajátszóház a nádorvárosi lelkesítő hivatal (Liezen-Mayer u. 41.) erre a célra kialakított szobájában Vánca Zsuzsanna és Oberling Zsanett - amúgy gyakorló édesanyák mindketten - vezetésével a babajátszóház.

A szerdán 9 órakor kezdődő kötetlen együttléteket az apróságok időbeosztása alakítja rugalmasan: nem az a lényeg, hogy szigorú időpontokhoz ragaszkodjanak, hanem



az, hogy az együttlét örömet szerezzen az apróságoknak és az anyukáknak is, és mindenki a d d i g m a r a d , a m e d d i g t u d . A f o l y a m a t o s a n

bővülő játékkészlet és az önfeledt játék néha olyan nyira leköti a kicsiket, hogy nem nagyon akarnak hazamenni sem.

Míg a gyerekek játszanak, a szülőknek közben van lehetősége megbeszélni mindazt, ami éppen „nyomja a lelket”, a felmerülő gyermeknevelési kérdéseiket, és ötleteket, tanácsokat is adnak és kapnak egymástól az édesanyák.

Aki egy kis kötetlen együttlétre, vidám és gondtalan percekre vágyik, szeretettel várják minden szerdán 9-től.



Csapj fel Te is cserkésznek!

Puláné Jerabek Ivett

Baden Powell: **Mi a cserkészet?**

„A cserkészetet nem lehet nyilvános beszédekben tanítani, sem pedig nyomtatásban meghatározni. (...) Ezt a szellemet kívülálló csak akkor érti meg, amikor látják, hogyan irányítja – hiszen igen nagymértékben már ezt teszi – testvériségünk valamennyi tagjainak gondolatait és cselekedeteit.”

1920. július (In: B.-P. Horizontja)

A meghatározás helyett hát életképekkel mutatjuk be gyülekezetünk immár 80 éves csapatának mindennapjait.

Rendszeres cserkészkerületi alkalmak

Regösbál
Pálffy városismertető akadályverseny
Ravazdi cserkésznapok
Őszi akadályverseny
Luca-napi kézművessarok
A betlehemi láng fogadása, szétosztása

Táboraink:

2008. Ravazd
2007. Győr
2006. Rábcakapi
2005. Győrújbarát
2004. Rábcakapi
2003. Csopak



A 2008. év eseményei röviden:

Részt vettünk a Pálffy-versenyen, közösen kirándultunk tavasszal a Rómer Flóris csapat kiscserkészeivel, csapatunk koordinálta a június 7–9 között megrendezésre kerülő ravazdi cserkésznapokat, más csapatokkal együtt Ravazdon táboroztunk júliusban, októberben megünnepeltük csapatunk fennállásának 80. évfordulóját, melynek keretén belül kiscserkészeket avattunk, az Öregtemplomban fogadtuk a betlehemi lángot, amelyről a Duna Tv is közvetített, valamint két nyertes pályázatot is a magunkénak tudhattunk.

Külföldi kapcsolataink:



Kapcsolatban állunk felvidéki cserkésztestvéreinkkel, táborait, programjait látogatjuk.

2007-ben belga cserkészeket fogadtunk, kalauzoltunk, akik karitatív, önkéntes munkát végeztek egy gyermekintézményben.

2007-ben a 100 éves a cserkészmozgalom programján, Bruck an der Lejtha-ban voltunk, ahol szlovák és osztrák cserkészekkel együtt játszhattunk, ünnepelhettünk.

Ebben az évben egy csapattagunk részt vett Angliában a jubileumi jamboreen, a cserkészek világtalálkozóján.

2008-ban egyik őrsvezetőnk Sziléziában, a közép-európai jamboreen vett részt.

Évközi alkalmunkon, a heti rendszerességgel megtartott őrsi foglalkozásokon (**csütörtök 16:30 – 17:30 Cserkésztthon**) minden érdeklődőt szeretettel várunk. Várjuk a gyerekekkel szívesen foglalkozó, 14-18 év közötti ifi korosztályt is.

Kaland Szolgálat Vidámság Játék Természet Hit Hagyomány Barátok

TÁBORAINK

Tervezett nyári gyermektáborok

- Napközis gyermektábor óvodásoknak és alsó tagozatos iskolásoknak a szabadhegyi imaházban (ingyenes): **2009. július 20–24 vagy/és július 27–30.**
- Balatoni gyülekezeti gyermektábor Tapolcán (költségtérítéses): **2009. július 6–10.**

A táborokat megfelelő számú résztvevő esetén indítjuk, ezért előzetesen a részvételi szándékot Mesterházy Zsuzsanna lelkésznel kérjük jelezni szíveskedjenek a 06-20-416-3501-es telefonszámon.

A baba–mama kör tavaszi programja

Április 23. Fodróczky Katalin gyermekmunkás: Csiri-biri torna

Április 30. Károlyné Berki Eszter 7 gyermek édesanyja: Az Úr ajándéka a gyermek!

Május 7. Szigetiné Körmendi Edit tanár: Az agresszív gyermeki magatartás okai

Május 14. Horváth Rita tanár: Mi állhat a tanulási kudarcok hátterében?

Május 21. Nikodémné K. Zsuzsa logopédus: A gyermek beszédféjlődése

Május 28. Közös hajókázás (találkozás megbeszél helyen)

Szeretettel várjuk a babákat, mamákat **szabadhegyi imaházunkba** (Győr, József Attila út 26), **csütörtökönként 10 órára.** Érdeklődni a 20-416-3501-es számon lehet Mesterházy Zsuzsanna lelkésznel.

Ismered Győrt?

Ha többet szeretnél megtudni városunkról, akkor gyere el a **Városháza** előtti térre **2009. május 16-án**, szombaton 10 órára. Innen indul 7–14 éves gyermekek részére az a másfél



órás séta, melynek során Szigetiné Körmendi Edit idegenvezető, gyülekezetünk tagja olyan érdekességeket mond el nekünk városunkról, melyről kár lenne lemaradni. A részvétel ingyenes.

Sajnos nem kevés embertársunk és családja küzd az alkohollal, droggal és egyéb

szenvedélyekkel, talán nem is akad olyan ember ma Magyarországon, aki valamilyen módon ne került volna kapcsolatba e problémakörrel, vagy ne féltene ezektől családtagját, gyermekét, unokáját.

A társadalom legegyszerűbb „megoldása” az ítéletalkotás azon embertársainkról, akik talán gyengeségből vagy kétségbeesésből a rossz megoldást választják, és olyan szenvedélyekbe menekülnek, melyek a szakadékba taszítják őket magát és családját is. Természetesen keresztyénként ez a „megoldás” fel sem merülhet bennünk.

A Kékkereszt olyan országos mozgalom – sok más hasonló szervezet mellett –, amely céljával tűzte ki, hogy ezeket az embereket, akik már valamely intézménybe eljutottak problémájukkal, lehetőséget adjon arra, hogy hasonló problémával küzdő betegekkel együtt lehessen. A félresiklott élethelyzetben sokszor egy megértő segítőtárs, egy ítélet nélkül befogadó közeg és a szeretettel hívogató társaság életmentő lehet. S ha már a gyógyulás útján elindult a beteg a Kékkereszt valamely csoportjában, ott hallhat – türelemmel és tapintattal, de semmiképpen sem erőltetve és siettetve – Jézus Krisztus betegeket és bűnösöket megmentő szeretetéről.

A mozgalom ökumenikus kezdeményezés, győri cso-

Gyógyult szenvedélybetegek menedéke

Dr. Ajtony Zsoltné

kórházak azon munkatársaival, akik hivatalból gondozzák a betegeket. Háromhetente tart a csoport találkozót a nádorvárosi gyülekezeti teremben, és minden hónap harmadik vasárnapján esti istentiszteletet ugyanitt. Az első ilyen alkalomra február 15-én került sor, amikor a zsúfolásig megtelt gyülekezeti teremben a győri tagok mellett Mosonmagyaróvárról és Tatabányáról is szép számmal érkeztek a testvérek. Megható pillanatoknak lehettek részesei azok, akik az áhítati rész után együtt maradtak a közösséggel, és meglett férfiak, nők tanúságtételeit hallgathatták meg, akik boldogan tettek bizonyosságot arról, hogyan szabadította ki őket Jézus mentő szeretetével az alkohol, a dohányzás és egyéb szenvedélyek rabságából, és adott nekik új életet.

A csoportokba nemcsak a betegséggel érintett személyeket várják szeretettel, hanem azokat is, akik segítőként éreznek elhivatást arra, hogy a betegek közé Isten szeretetének és megváltó munkájának hírével elvigyék. A mozgalom jelmondata a 2009. év igéje: „Ami az embernek lehetetlen, az Istennek lehetséges” (Lk 18,27).

Az érdeklődők a nádorvárosi lelkészi hivatalban, vagy Magassy Zoltán lelkésznel érdeklődhetnek az alkalmakról.

portjának Magassy Zoltán lelkész a vezetője evangélikus részről. Élő kapcsolatuk van a

Egy bátor ember

Welter Rezső

Valaki egyszer tréfásan megjegyezte: ha az ember svájcinak születik és családi, valamint keresztnéve egyaránt egy szótagból áll, akkor jó esélye van a világhírré. S valóban: ott van mindjárt Karl Barth, a múlt század nagy református gondolkodója, akinek dialektikus teológiája markáns választ adott a XIX. sz. felvizezett liberalizmusára s az I. világháború traumájára. Ez a dogmatikakötetek hosszú sorában kifejtett válasz maradandó hatással volt nemcsak a református, hanem a katolikus és az evangélikus egyház teológiájára is. S a másik nagy svájci: Carl (Gustav) Jung. Ő ugyan nem teológus volt, hanem pszichológus, az ún. mélylélektan megalapítója, de az ő rendszere is komoly visszhangra talált az egyházi gondolkodásban – voltak, akik egyenesen „jungianus” teológiáról beszéltek. A harmadik a sorban kortársunk: Hans Küng római katolikus teológus, jelen cikk „fősze-replője”. Sorsa némileg hasonlít Lutheréhez: élesen kritizálta egyháza tanítását, főként a pápa csalthatatlanságának dogmáját, s ezért ha ki nem is átkozták, de 1979-ben II. János Pál megvonta tőle a tanítási engedélyt („missio canonica”). Az „ex chatedra” kritikusa „ex lex” állapotba került, „törvényen kívüli lovaggá” lett egyházában, de véleményét azóta sem kell véka alá rejtenie: már a következő évben az ökumenikus teológia független professzora lett a tübingeni egyetemen. „Bátor ember” – ezzel a sommás kifejezéssel mutatja be Küngöt egyik legújabb könyvének fűlszövege, s így szeretném most bemutatni őt én is.

Bátor ember volt már fiatalon is, amikor XXIII. János pápa egyik fő „súgójaként”, teológiai tanácsadójaként vett részt a II. vatikáni zsinat (1962–65) munkájában. A katolicizmus új tavaszaként indult ez a zsinat, amelyet szinte paradox módon az akkor már 81 éves pápa (pontosan annyi idős volt, mint Küng most) váratlanul hívott össze. Fiatalos és tavaszias volt az üzenet: „aggiornamento” (aktualizálás, modernizálás), amelyet gyakran az ablaknyitás képével fejeztek ki: ablaknyitás egyrészt a világ, másrészt a többi egyház felé. Érthetően nagy volt a várakozás nemcsak katolikus berkekben, s annál nagyobb a csalódás, amikor a pápa a zsinat kellős közepén elhunyt, s az utód, VI. Pál, óvatosan, de következetesen kezdte behúzni a fékeket. „Túl későn jött, és túl korán ment el” – mondta XXIII. Jánosról egy méltatója, s ugyanez érvényes pontifikátusának fő művére, magára a zsinatra is. Küngben nyilatkozatai szerint mindmáig elevenen él úgy a lelkesedés, mint a csalódás emléke.

A későbbi évtizedekben Küng hihetetlenül termékeny szerzőnek bizonyult, s könyveiben a tőle megszokott bátorsággal a keresztyén élet és hit gyökeréig ás le („Keresztyénnek lenni”, „Létezik-e Isten?”). Ebben ismét csak Luther ismert mondására emlékeztet: „én mindig a diónak a belét és a csontnak a velejét akartam kutatni”. De talán még bátrabb irányt vett Küng gondolkodása akkor, amikor a keresztyénség és a többi világvallás összefüggéseivel kezdett foglalkozni. Közös nevezőt, vagy ha úgy tetszik,



legkisebb közös többszöröst keresett közöttük, s ezt a dogmatika helyett az etikában találta meg. Mindmáig elnöke az általa létrehozott „Weltethos” (Világetika) alapítványnak. S tavaly novemberben érkezett a hír, hogy Küng e téren végzett úttörő munkájáért és az iszlámról írt könyvéért az érintettektől magas kitüntetést kapott. Már évtizedekkel ezelőtt figyelmeztetett

arra, hogy nem lesz – ahogy egy híres könyv címe mondja – „béke az olajfák alatt”, azaz a Szentföldön a három nagy monoteista világvallás, azaz a zsidóság, a keresztyénség és a mohamedanizmus kiengesztelődése nélkül. Próféta szavaira igazából csak az új évszázadban, szeptember 11. kapcsán kezdtek emlékezni az egyházak...

Nem kevésbé bátor Küng azokban a könyveiben sem, amelyek magyarul is olvashatók és hozzáférhetők. Ilyen pl. a Credo, az Apostoli hitvallásról írt műve (nemrég elhunyt lelkészünk, Tekus Ottó fordításában). Szinte már erőltetettnek tűnik a párhuzam, pedig igaz, hogy a könyv koncepciója azonos Luther merész Szentírás-felfogásával: a Biblia Krisztus-könyv, s azon belül egy-egy könyv annál fontosabb, minél inkább őt hirdeti. („Was Christum treibt”). Ugyanígy „súlyoz” Küng is az Apostoli hitvallás egyes kitételei között: megkülönböztet centrális és perifériális, lényeges és kevésbé lényeges hit-tételeket. S ha már bátorságnál tartunk, hadd mondjam meg én is nyíltan: mindig csalódottan néztem az Öregtemplom iratterjesztési kínálatában a Credo elárult példányait. Ennyire ne érdekelne a XXI. sz. keresztyéneit az, hogy mit is mondunk el együtt minden istentiszteleten?

S végül, de nem utolsósorban még egy nagyon őszinte Küng-könyvről, ami lapunk húsvéti számában különösen is aktuális. A címe: Örök élet. Ez itt a reklám helye: ez a könyv is beszerezhető. Talán nem ez Küng legjobb műve, de tapasztalatom szerint éppen a feltámadás és az örök élet vonatkozásában nagy szükség van a nyílt beszédre, mert nagyon sok a kimondatlan kérdés híveinkben. Van egy ifjúkori emlékem is ezzel kapcsolatban. A Deáktéri gyülekezet egy presbitere nagyszombaton ment be a lelkészi hivatalba, s ezt az őszinteséget kérte másnapra a lelkésztől. A már nem fiatal lelkész délután ennek szellemében teljesen átdolgozta a már kész prédikációját, s éppen ennek az igehirdetésnek régen tapasztalt pozitív visszhangja lett a gyülekezetben.

Befejezésül ízelítőként egyetlen idézet az „Örök élet”-ből: „Az örök életben hinni annyit jelent, mint értelmes bizalommal, felvilágosodott hittel és kipróbált reménységgel ráhagyatkozni arra, hogy egyszer teljesen megértett, megszabadított és elfogadott leszek, és félelem nélkül ön-magam lehetek”.

TEOLÓGIAI SAROK

ALKALMAINK

Öregtemplom

Istentisztelet – minden vasárnap 8.30-kor és 10 órakor a templomban.
Bibliára – csütörtökönként nyári időszámítás szerint 18 órakor a lelkész hivatalban.
Gyermek-istentisztelet – a tanév ideje alatt minden hónap második vasárnapján 15.30-kor a templomban.

Nádorváros

Istentisztelet – minden vasárnap 8.30-kor és 10-kor és 18 órakor a templomban.
Bibliára – minden héten kedden délelőtt 9.30-kor a gyülekezeti teremben.
Alianz bibliára – a hónap első keddjén 18.00 órakor a gyülekezeti teremben.
Kékkereszt – kéthetente pénteken 17 órakor a gyülekezeti teremben.
Énekkar – szerdánként 18 órakor a gyülekezeti teremben.
Játszóház kicsiknek – szerdánként 9 órától a gyülekezeti teremben.
Szinjászó kör – péntekenként 15-től gimnazistáknak a gyülekezeti teremben.
Bárka – kéthavonta szombaton egész napos alkalom mozgássérülteknek a gyülekezeti teremben.

Szabadhegy

Istentisztelet – minden vasárnap 16 órakor az imaházban.
Baba-mama kör – minden héten csütörtökön 10 órától az imaházban.
Gyermekkor és közösségi óra – páros heteken csütörtök 16.54-től, páratlan heteken pénteken 17.30-tól az imaházban.
Angol nyelvű hittan – páratlan heteken csütörtök 16.30-tól.

Egyéb alkalmaink

Április 12-én 05.30-kor húsvéti hajnali istentisztelet, utána szeretetvendégség az Öregtemplomban.

Április 18-án 10 órától egyházmegyei konfirmándus csendesnap az Öregtemplomban.

Április 25. Presbiteri, képviselőtestületi kirándulás.

Április 26-án 15.30-kor idősek napja az Öregtemplomban.

Május 17-én 18 órakor konfirmációi vizsga Nádorvárosban.

Május 24-én 10 órakor konfirmációi ünnepi istentisztelet Nádorvárosban.

Május 24-én 16 órakor konfirmációi vizsga az Öregtemplomban.

Június 1-jén konfirmációi ünnepi istentisztelet az Öregtemplomban.

Kiemelt programjainkról bővebb információ található gyülekezeti honlapjainkon:

www.lutheran.hu/z/honlapok/gyor/

www.lutheran.hu/z/honlapok/nadorvaros/

Ünnepi istentiszteleti rend

		Öregtemplom			Újtemplom			Szabadhegy	Győrújfalú	Bácsa	Nagy-szent-jános	Győr-szent-iván	Gönyű	
		8:30	10:00	18:00	8:30	10:00	18:00	16:00	10:00	15:00	14:00	15:00	8:30	
APRILIS	20	CS		JA*			ÓZ*							
	21	P	JA*	CsJ*		BMZs*	ÓZ*		CsJ*					
	22	SZ		CsFZs			ÓZ							
	23	V	CsJ*	CsJ*	JA 05:30	ÓZ*	ÓZ*	JA	BMZs*	JA*	CsJ*	ÓZ*	ÓZ*	JA*
	24	H	IJ*	IJ*		BMZs*	BMZs*			ÓZ*				

A csillaggal (*) megjelölt alkalmak úrvacsorás istentiszteletek.

Lelkészeink elérhetősége:

1-es körzet (Belváros, Révfalu, Bácsa, Vámoszabadi) **Csorba János:** 06 20 824 6247

2-es körzet (Újváros, Sziget, Pinnyéd, Gyárvaros, Győrújfalú, szigetközi szórványok) **Jánosa Attila:** 06 20 824 4618

3-as körzet (9024, 9023 irányítószám szerint, leszámítva a Fehérvári, Szigethy A. és Szent Imre utak által határolt részt)

Ócsai Zoltán ig. lelkész: 06 20 824 6250

4-es körzet (9028, 9011, 9023 irányítószám szerint) **Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsa:** 06 20 416 3501

Iskolalelkész Csorbáné Farkas Zsófia Anna: 06-20/824-8765

Szeretetházi lelkész Karsay Lajos: 06-20/824-2564

A Győri Evangélikus Gyülekezet időszaki lapja
e-mail: gyor@lutheran.hu
Cím: 9025 Győr, Petőfi tér 2. tel.: 524-708
Szerkesztette: Csorba János
Tördelte: Nagy Gergely
Logo: Csermák Zsuzsa
Készült: Hansaprint Elanders nyomda, Komárom
Lapunk ingyenes, adományokat köszönettel elfogadunk!